

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 87 0 К 000137 10 Квлз
Бања Лука, 05.5.2011. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, те Обрена Бужанина, др Вељка Икановића, Драгомира Миљевића и Слободана Милашиновића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осуђеног З. П., због кривичног дјела изазивања опште опасности из члана 402. став 4. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости који је поднио бранилац осуђеног, адвокат М. Р. из Д., против правоснажне пресуде Окружног суда у Добоју број 87 0 К 000137 10 Кжк од 27.10.2010. године, у сједници вијећа одржаној дана 05.5.2011. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев за заштиту законитости се одбија као неоснован.

Образложење

Побијаном правоснажном пресудом Окружног суда у Добоју број 87 0 К 000137 10 Кжк од 27.10.2010. године оглашен је кривим оптужени З. П., због кривичног дјела изазивање опште опасности из члана 402. став 4. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) за које дјело му је изречена условна осуда, којом му је утврђена новчана казна у износу од 3.000 (три хиљаде) КМ и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако оптужени у року од једне године не почини друго кривично дјело. Оптужени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у паушалном износу од 300,00 КМ.

Против цитиране пресуде бранилац осуђеног, адвокат М. Р. из Д. је поднио захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев) због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку- Пречишћени текст („Службени гласник РС“, број 100/09 – у даљем тексту: ЗКП - Пречишћени текст) и повреде Кривичног закона, с приједлогом да се Захтјев уважи и побијана пресуда преиначи тако што ће се осуђени ослободити оптужбе, или да се уважавањем Захтјева укине побијана пресуда другостепеног суда и предмет врати том суду на поновни поступак.

У одговору на Захтјев републички тужилац је предложио да се Захтјев одбије као неоснован, образлажући да изнесени разлози у образложењу захтјева за заштиту законитости не представљају законске разлоге због којих се може

уложити ово правно средство, с обзиром да се приговори првенствено свODE на оспоравање правилности и потпуности утврђеног чињеничног стања које је претходило доношењу побијане пресуде.

Приликом одлучивања о Захтјеву овај суд се, у смислу одредби члана 353. ЗКП - Пречишћени текст, при испитивању побијане правоснажне пресуде ограничио само на оне повреде закона на које указује подносилац Захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Одредба члана 349. став 1. ЗКП - Пречишћени текст врло рестриктивно одређује разлоге по основу којих је могуће користити овај ванредни правни лијек, прописујући да се исти може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП - Пречишћени текст (која се манифестује у повреди права на одбрану), а уз ограничења прописана у ставу 2. и ставу 3. овог члана. Тим ограничењима је искључена могућност улагања овог правног лијека ако против пресуде није изјављена жалба, као редовни правни лијек, а када су у питању означене повреде материјалног и процесног закона, на ове основе побијања пресуде се није могуће позивати у Захтјеву, ако нису биле изнесене у жалби на првостепену пресуду (осим ако се ради о повреди учињеној у жалбеном поступку). Осим тога искључена је могућност улагања овог правног лијека против пресуде Врховног суда донесене у трећем степену.

Битна повреда одредаба кривичног поступка у облику повреде права на одбрану, према образложењу Захтјева, се огледа у противријечности побијане пресуде и укидног рјешења другостепеног суда, којим је након укидања првостепене пресуде, одређено одржавање претреса пред тим судом, у погледу чињенице на који начин је критичног догађаја дошло до опаљења метка из пиштоља. Надаље, овај облик битне повреде одредаба кривичног поступка подносилац Захтјева види у томе што је другостепени суд на претресу, који је одржао након укидања првостепене пресуде по жалби браниоца осуђеног, дозволио тужиоцу да измјени оптужницу и изводи доказе, апострофирајући при томе да то право тужиоцу не припада, макар те измјене биле у корист оптуженог.

Повреду Кривичног закона Захтјев налази у томе да чињенично стање у погледу елемената бића кривичног дјела на које се осуда односи, није правилно утврђено, што се одразило на правилност примјене Кривичног закона.

По оцјени овог суда, не постоји противрјечност закључака другостепеног суда исказаних у побијаној пресуди и укидном рјешењу тог суда, како се то Захтјевом тврди, у погледу чињенице опаљења метка из пиштоља критичног догађаја, као чињенице од одлучног значаја, нити се на приговорима таквог карактера може градити теза о повреди права на одбрану, као битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП - Пречишћени текст. Насупрот тврдњи подносиоца Захтјева, из образложења укидног рјешења сасвим јасно произилази да су у погледу те чињенице, која се Захтјевом апострофира, уочене нејасноће и противријечности у првостепеној пресуди, из којих разлога је та пресуда укинута да би се одржао претрес пред другостепеним судом и отклонили ови недостаци пресуде, што је управо учињено доношењем побијане пресуде након одржаног претреса пред тим судом.

Надаље, право тужиоца на измјену оптужнице на главном претресу садржано у одредби члана 290. ЗКП - Пречишћени текст, се у смислу одредбе члана 331. став 1. истог законског прописа сходно примјењује и на претрес пред другостепеним судом, уз ограничење садржано у принципу забрана *reformatio in peius* који је прописан одредбом члана 321. ЗКП - Пречишћени текст. У овом принципу садржан је захтјев да се пресуда не смије измјенити на штету оптуженог ако је жалба изјављена само у његову корист, па слиједом тога ни измјена оптужбе на претресу пред другостепеним судом не смије резултирати пресудом на тежу осуду у погледу правне квалификације дјела и санкције, јер би у супротном било повријеђено право оптуженог на одбрану. Како се у конкретном случају измјена оптужнице на претресу пред другостепеним судом огледа у измјени правне квалификације дјела на блажи облик кривичног дјела изазивања опште опасности из члана 402. КЗ РС, што је резултирало и осудом по побијаној пресуди за тај, блажи, облик кривичног дјела, то нема мјеста основаности тврдње Захтјева да је овом измјеном оптужнице повријеђено право на одбрану оптуженог.

Наведени облик битне повреде одредаба кривичног поступка, супротно становишту Захтјева, није почињен ни тиме што је другостепени суд уважио доказни приједлог тужиоца и дозволио му провођење доказа саслушањем свједока В. С. на претресу пред тим судом, јер је таква одлука суда заснована на правилној примјени одредби члана 331. став 1. ЗКП - Пречишћени текст.

Повреда Кривичног закона као основ за подношење овог правног лијека против правоснажне пресуде, у смислу цитираних одредби из члана 349. ЗКП - Пречишћени текст, подразумјева да су у тој пресуди потпуно и правилно утврђене одлучне чињенице, а да је правилном примјеном закона на такву чињеничну основу, требало донијети другачију одлуку. Могућност побијања правоснажне пресуде, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, овим ванредним правним средством није прописана, нити се повреда Кривичног закона као законски основ за овај правни лијек, може градити на тези о мањкавој чињеничној подлози пресуде.

Како из образложења Захтјева произлази да се Захтјевом првенствено доводи у питање правилност чињеничне основе побијане пресуде, а слиједом тога се на темељу ових недостатака правоснажне пресуде изводи тврдња о погрешној примјени Кривичног закона, то нема мјеста ни овом основу побијања правоснажне пресуде, јер, како је напријед наглашено, повреда Кривичног закона као основ побијања правоснажне пресуде претпоставља да је на коректну чињеничну основу погрешно примјењен Кривични закон.

Из наведених разлога овај суд у смислу одредбе члана 354. ЗКП-Пречишћени текст, одлучио као у изреци пресуде, те је Захтјев одбијен као неоснован.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Желимир Барић

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић